

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-1 У.23624/10
03.02.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Олге Петровић и Љиљане Петровић, чланова већа, са судијским помоћником Татјаном Попара, као записничарем, у управном спору по тужби тужиоца С. С. из К., улица бр., кога заступа пуномоћник Д. Ћ., адвокат из Б., Улица број, против решења Министарства финансија Републике Србије у Београду, Сектора за имовинско-правне послове број од 13.05.2010. године, уз учешће заинтересованог лица Републике Србије, коју заступа законски заступник Р.Ј.П., у предмету експропријације, након одржане усмене и јавне расправе, дана 03.02.2011. године, у присуству пуномоћника тужиоца и одсуству заступника туженог и законског заступника заинтересованог лица, у седници већа одржаној дана 03.02.2011.године, донео је

ПРЕСУДУ

I ОБУСТАВЉА СЕ поступак у делу тужбе којим се тражи поништавање решења Министарства финансија Републике Србије – Сектор за имовинско правне послове Београд број од 13.05.2010. године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена на став I, став II, став III и став IV решења Градске управе за имовину, Одељење за имовинско-правне послове у К. Број од 31.03.2010. године.

II ТУЖБА СЕ УВАЖАВА у делу који се односи на трошкове управног поступка и **ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије – Сектор за имовинско правне послове Б. Број од 13.05.2010. године, у делу којим је одбијена жалба тужиоца изјављена на став V решења Градске управе за имовину, Одељење за имовинско-правне послове у К. Број од 31.03.2010. године и враћа предмет надлежном органу на поновно одлучивање у том делу.

III Свака странка сноси своје трошкове.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца, изјављена против решења Градске управе за имовину, Одељење за имовинско-правне послове у К., број од 31.03.2010. године, којим је под ставом један диспозитива извршена експропријација кп.бр. по култури њива II класе, у површини од ха уписана у лист непокретности КО К. 1 као приватна својина пок. П. А., бив. из К., чији је правни следбеник по основу Уговора о доживотном издржавању овереном пред Општинским судом у К. под Р.бр.одгодине и решења Општинског суда у К. О.бр.од 05.08.2009. године, тужилац, а у корист корисника експропријације Републике Србије, ради обезбеђења дела неновчаног оснивачког улога Републике Србије у заједничко предузеће Ф.А. – Србија ДОО К., предвиђеног измењеним и допуњеним уговором о заједничком инвестиционом улагању између Републике Србије, F. G. A. S.p.A. и F. A.S. DOO од 23.12.2009. године, закљученом на основу закључка Владе Републике Србије број од 22.12.2009. године. Ставом два диспозитива првостепеног решења одлучено је да ће о накнади за извршену експропријацију бити расправљено у посебном поступку одмах по правноснажности тог решења, док је ставом три обавезан корисник експропријације да у року од 15 дана по правноснажности тог решења достави Градској управи града К. писмену понуду о облику и висини накнаде за извршену експропријацију. Ставом четири диспозитива су обавезан је тужилац да непокретности означене у ставу један диспозитива првостепеног решења преда у својину и државину кориснику експропријације у року од 15 дана од дана правноснажности одлуке о накнади. Под ставом пет донета је одлука да корисник експропријације тужиоцу плати трошкове поступка у износу од динара у року од 15 дана по правноснажности тог решења.

Тужилац је, оспорио законитост решења туженог из свих законом предвиђених разлога. На расправи одржаној 03.02.2011. године, тужилац је преко пуномоћника одустао од тужбе у делу који се односи на оспорено решење којим је одбијена његова жалба на став I-IV првостепеног решења, а остао је при тужби у делу који се односи на трошкове управног поступка. Навео је да је одлука управних органа о трошковима поступка погрешна, јер нису признати сви стварни и нужни трошкови, а погрешно је обрачуната и вредност предмета поступка према којој су обрачунавани и адвокатски трошкови. Сматра да је закон у том делу погрешно примењен на његову штету, па је предложио да се у том делу тужба уважи, поништи решење туженог и

предмет врати на поновни поступак и одлучивање, а тражио је трошкове управног спора, по трошковнику који је приложио на расправи.

Тужени орган је одговору на тужбу, навео да је тужба неоснована и предложио је да суд тужбу као неосновану одбије.

У одговору на тужбу заинтересовано лице, је предложило да суд тужбу као неосновану одбије, а поднеском од 14.01.2011. године је обавестило суд да је Република Србија, као корисник експропријације, одустала од предлога за експропријацију 04.01.2011. године.

Како је тужилац преко пуномоћника одустао од тужбе на оспорено решење у делу којим је одбијена жалба на став I-IV диспозитива првостепеног решења, то је Управни суд применом члана 32. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), у том делу обуставио поступак и одлучио као у диспозитиву пресуде под ставом I.

Испитујући решење туженог у оспореном делу, у смислу чл. 41. ст. 1. ЗУС-а, а након одржане усмене и јавне расправе по чл. 2, чл. 33. ст. 1. и чл. 34. ст. 2. ЗУС-а је нашао да је тужба основана у делу који се односи на трошкове управног поступка.

Приликом доношења одлуке о трошковима управног поступка учињене су повреде правила поступања из члана 199. став 2. и члана 235. став 2. ЗУП-а, јер у овом делу решења управних органа не садрже потпуне и јасне разлоге о томе колико је тужиоцу признато на име трошкова заступања, а колико на име једног образложеног поднеска, већ је само одређен збирни износ од динара. Тужени није одговорио на наводе жалбе у погледу признавања трошкова сатнине и паушала о чему је, у смислу члана 235. став 2. ЗУП-а, био у обавези да се изјасни.

Како је у овом делу закон погрешно примењен на штету тужиоца, то је Управни суд у том делу тужбу уважио, поништио оспорено решење којим се одлучује о жалби тужиоца на став V диспозитива првостепеног решења и вратио надлежном органу на поновно одлучивање у том делу, применом члана 42. став 1. ЗУС-а, па је одлучио као под ставом II диспозитива ове пресуде, а правно схватање и примедбе суда у погледу поступка обавезни су за тужени орган у смислу члана 69. ст.2 ЗУС-а.

Како је тужилац остао при тужби и успео у спору само у делу који се односи на трошкове управног поступка, а трошкове је тражио, то је Управни суд, имајући у виду постигнути успех у спору применом члана 66. и 67. ЗУС-а и члана 149. став 2. ЗПП-а, донео одлуку да свака странка сноси своје трошкове и одлучио као у диспозитиву пресуде под ставом III.

**ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 03.02.2011. године, I-1 У.23624/10**

Записничар

Татјана Попара, с.р.

Председник већа-судија

Јелена Ивановић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

ИР